

РЕШЕНИЕ

№ 31529

гр. София, 26.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4556** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).

Делото е образувано по 2 броя жалби - жалба от С. И. П. от [населено място], чрез адв. Д. Д., срещу Решение на Комисията за защита от дискриминация № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г., в частта от Решение № 124/25.03.2025г. по преписка № 287/2023г. на КЗД, обективизирано в т. VII от същото, с която се отхвърля жалбата на С. П. срещу всички ответници и се установява, че не са осъществили нарушение на ЗЗдискр. „тормоз“ на основата на „етническа принадлежност“ по чл.4, ал.1 от Закона, както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на §1, т.5 от ЗЗдискр. чрез бездействия, свързани с публикуване на 12.07.2023г. на колаж с антисемитско съдържание и допускане на неговото разпространение. И жалба, подадена от К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“, чрез адвокат Ц. Р., срещу същото Решение № 124/25.03.2025г. на КЗД в частта, с която е уважена жалбата на С. П. срещу К. К. в качеството му на физическо лице и в качеството му на представляващ ПП“В.“, а именно точки I, т. II, т. III, т. IV, т. V и т. VI от диспозитива на Решение № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г.

По втората жалба, образуваното адм. д. № 5817/2025г. по описа на Административен съд София-град, е присъединено с Определение № №19712/09.06.2025г. по адм.д. № 5817/2025 г. към адм.д. № 4556/2025г. по описа на Административен съд София-град.

След присъединяване на административно дело № 5817/2025г., предмет на настоящето дело се явява Решението на КЗД, в цялост.

С жалбата на С. И. П. са наведени доводи, че КЗД отказва да установи нарушение във връзка с процесния колаж, публикуван на 12.07.2023г. в мобилно приложение „Т.“ като се позовава на „аргументи, обуславящи невъзможността за обвързване на посочените в жалбата пред КЗД физически лица и групата, озаглавена „В.“. Счита, че правонарушението е доказано и е налице. Счита, че по преписката пред КЗД е установено по безспорен начин, че групата в Т. с логото с наименование „В.“ съвпада с официалните символи на ПП „В.“ (но в негатив – местата на използваните черен и бял цвят са разменени), че многобройните членове, включително двамата администратори на групата – К. и А., на групата са публични лица на партия „В.“. Твърди се, че всички те са членове на групата Т. с имената си, както и че никой от тях не е правил изявление, опровергаващо това твърдение. Твърди се, че наред с това е установено, че лидерът на тази общност – К. К., системно и преднамерено провокира антисемитска реторика в социалните мрежи. На това основание жалбоподателят прави заключение, че са били налице всички предпоставки, чрез прилагане на презумпцията на член 9 от ЗЗДискр. Комисията да установи съпричастността на ответниците към извършване на правонарушението, предвид липса на пълно и главно доказване на обратното от ответниците по преписката. Счита, че в производството по ЗЗДискр., субсидиарно е приложим АПК и КЗД служебно е следвало да събере обяснения или пояснения от насрещната страна по силата на чл.45, ал.1 от АПК. Сочи, че нито Комисията, нито ответниците са пожелали изслушване на ответниците и на посочените в жалбата членове на Т. групата „В.“, както и че в никакъв момент компанията, собственик на Т., не е сезирана за конкретния казус. Приема, че да се презумира, че авторството всякога трябва да се докаже пълно и главно, означава в ръцете на жертвите на дискриминация да се остави на практика доказването на всички елементи от състава на нарушението. Според жалбоподателя това означава той да намери доказателства, намиращи се в чужбина – чрез държателя на данните, т.е. руската компания „Т.“ – за регистратора на групата в Т., за нейните членове и за осъществяване на процесната публикация. Счита, че подобен подход на пълно и главно доказване на всички елементи от състава на нарушението, в това число и авторството на деяния, извършени чрез трансгранични компютърни системи, означава всякога речта на омразата, извършена по този начин, да е изключена и защитена от дължимото санкциониране, а жертвите на такава реч - да са лишени от защита. Счита, че такова положение е несъвместимо с изискването на ефективна защита на жертвите по чл.2, ал.3 от ЗЗДискр. Пзовава се на норми от Директива 2000/43/ЕО, Директива 2006/54/ЕО, Директива 2000/78/ЕО, както и на дела пред ЕСПЧ /Б. и Г. срещу България; А. срещу Турция; Д. срещу Е./. Моли съда оспорената част да бъде отменена и преписката бъде върната за ново произнасяне съобразно указанията в съдебните мотиви относно правилното приложение на закона, включително правото на ЕС на Европейската конвенция по правата на човека.

Втората жалба, подадена от К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“, е насочена срещу точки: т.І, т. ІІ, т. ІІІ, т. ІV, т. V и т. VI от диспозитива на Решение № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г. по описа на КЗД, като жалбоподателя счита решението за неправилно, немотивирано, неясно и незаконосъобразно, постановено при нарушено приложение на материалния закон и при допуснато нарушение на формата. Счита, че съставът на КЗД не е обсъдил всички събрани и относими доказателства, както и е налице несъответствие между мотивите и диспозитива на решението. Счита, че заседателния състав неправилно е интерпретирал релевантните към случая факти, което е довело до нарушение на материалния закон. Счита, че не КЗД не е посочил кои конкретно действия или бездействия са осъществени от К. спрямо П. и които да представляват „тормоз“, както и подбуждане на дискриминация“ на основата на признак „етническа принадлежност“ по смисъла на закона. Твърди, че не е доказано авторството на визираните в решението публикации и връзката им с К. К.. Твърди, че в

производството са събрани доказателства, видно от които ръководството на ПП „В.“ е предприело незабавно всички законови действия по разграничаване на партията с този колаж, както и е сезирало прокуратурата за проверка и откриване на автора и разпространител на тази карикатура. Счита, че не е установено поведението на К. да представлява „тормоз“, както и да е създадо враждебна, обидна или застрашена среда. Счита, че не е доказано елемент от фактически състав – цел и резултат. Счита, че оспореното решение е постановено при неизяснени факти и обстоятелства и при липса на необходимата пълнота в мотивите, допуснато е нарушение на формата и е налице противоречие между мотиви и диспозитив. Моли съда да отмени Решение № 124/ 25.03.2025г. като незаконосъобразно, немотивирано, неясно, постановено при нарушено приложение на материалния закон и при допуснато нарушение на формата. Претендира разноски.

В последното съдебно заседание жалбоподателят С. И. П., редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. К., жалбоподателите К. Т. К., ПП „В.“, редовно призовани, не се явяват и не се представляват. Постъпило е писмено становище от д-р К. Т. К..

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация (КЗД), чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита Решението на Комисията за мотивирано, издадено в срок и моли да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – К. Т. К., ПП „В.“, Д. Й. А. и З. К. К., редовно уведомени, не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

И. С. П. в качеството му на заинтересована страна се представлява от адв. Д., която моли насрещната жалба да бъде отхвърлена.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗД е образувано по жалба на С. И. П., съдържащо оплакване за проявен спрямо него „тормоз“, както и подпомагане на тормоза и на подбуждане към дискриминация по смисъла на чл.5 във вр. с параграф 1, т.1 и т.5 от Закон за защита от дискриминация. Иска КЗД да установи нарушение на антидискриминационното законодателство, да задължи ответниците да се въздържат в бъдеще от по – нататъшни нарушения като извършените, да наложи глоба, респ. имуществена санкция, както и да задължи ответниците да публикуват актовете, с които се установява извършената от тях дискриминация, на техните интернет страници, както и в официалните профили и групи в социалните мрежи, включително във Ф. и Т.. Посочва, че на 12.07.2023г. в група с наименование „В.“ и знака на ПП „В.“, съгласно устава на партията, с 2014 членове, в социалната мрежа „Т.“ е разпространила колаж, съдържащ антисемитско послание, подробно описан в жалбата. Сочи, че същата група В. в Т. е посочена изрично на 07.02.2022г. от ПП „В.“, като официален форум на партията извън Ф., както и същата група „В.“ в Т. е администрирана от Д. Й. А. и З. К. К., които присъстват в официалните листи на партията на парламентарните избори през април 2023г. Счита, че връзката на чатгрупата „В.“ и партията се установява, както от анонсирането ѝ като официален канал на партията в нейната официална Ф. страница, така и от участието в нея на П. П.- депутат от ПП „В.“ в 47, 48 и 49 Народно събрание и заместник председател на нейната парламентарна група; на С. Т. - депутат от ПП „В.“ в 47, 48 и 49 Народно събрание; на Д. Д. - депутат от ПП „В.“ в 49 Народно събрание; на Д. Н.- депутат от ПП „В.“ в 49 Народно събрание; на С. С.- депутат от ПП „В.“ в 49 Народно събрание. Изброява и други лица, които счита за свързани с ПП „В.“. Посочва, че от датата на публикуване на колажа 12 юли 2023г. до момента на подаване на жалбата пред КЗД всички

четирима ответници бездействат да се разграничат от съдържанието на колажа, като третият и четвъртият ответник бездействат да санкционират потребителя, който е публикувал колажа, чрез неговото блокиране и отстраняване от групата на „В.“ в Т.. Сочи, че първият ответник бездейства да заяви претенциите си към администраторите на групата „В.“ в Т., като изиска от тях да преустановят използването на името и символите на партията. Счита, че по този начин първият ответник легитимира групата „В.“ пред ползвателите на социалните мрежи, и поддържа впечатлението, че тази група представлява официалната платформа за комуникация на ПП „В.“. В жалбата пред КЗД се твърди и, че на 15 юли 2023г. в публикация в официалния си профил във Ф. ПП „В.“ директно обвинява Организацията на евреите в България (О.) Ш. и нейния председател А. О. в „провакация на тема антисемитизъм“, поради обстоятелството, че за колажа с жалбоподателя те са сезирали прокуратурата. Сочи, че публикацията е коментирана над сто пъти, както и че част от коментарите са с откровено антисемитско съдържание. Сочи, че същите са публични и налични на страницата на партията в социалната мрежа и към 23 ноември 2023г. Жалбоподателят посочва, че на 16 юли 2023г. ПП „В.“ публикува във Ф. текст, озаглавен „ЗАЩО ВИ МРАЗЯТ ТОЛКОВА С.“, като цитира началото на текста. Сочи, че в края на текста за негов автор е посочен К. К., както и че публикацията е харесана от над 2,2 хиляди души и са публикувани над 180 коментара. Сочи, че на 18 юли 2023г. от трибуната на Народното събрание вторият ответник взема думата и предупреждава депутата Р. В. да внимава, когато споменава името на друг представител на еврейската общност – Д. Лорер, за да не бъде обвинен в антисемитизъм. Твърди, че общото внушение на изказването е, че представител на еврейската общност използва еврейския си произход, за да обвинява безпочвено опонентите си в антисемитизъм, т.е. злоупотребява с предоставеното му от закона право на равно третиране. Сочи, че на 20 юли 2023г. в официалната страница на политик К. К. във Ф., под заглавие „Редно ли е да допускаме българоМРАЗЦИ в обществото ни?“ е публикуван колаж, на който са изобразени четири лица, сред които са К. К., председателят на О. „Ш.“ А. О. и жалбоподателя. Между лицата на К. и жалбоподателя „протича“ електричество“, а от очите на жалбоподателя „текат сълзи“. Сочи, че А. О. е изобразен с клоунски нос и очила. Сочи, че коментарите на последователите на К. под публикацията му са агресивни и показват провокирана от втория ответник етническа омраза. Сочи, че към същата публикация на К. К. има връзка към канала му в youtube.com, като под публикуваното видео има надпис „ЕТО КОЙ е БЪЛГАРИМРАЗЕЦА“. Твърди, че този канал има над 86 хиляди абонати. Сочи, че на 20 юли 2023г. вторият ответник дава изявление, в което публично се конфронтира с представители на еврейската общност в България, включително председателя на О. „Ш.“, обвинявайки ги в „антибългаризъм“ и „етнически претенции“. Твърди, че и до момента партията не е потърсила отговорност на администраторите на канала Т., в случай че тя действително счита употребата на партийните наименования и знак за нелегитимна. Счита, че ответниците не са се разграничили от съдържанието на публикувания в официалния форум на партията в Т. колаж. Счита, че видно от събитията, последвали публикуването на колажа, ответниците не са разграничават от неговото съдържание, като липсва публично и лесно достъпно образователно послание към последователите на партията на К., което осъжда речта на омразата спрямо евреите. Сочи, че първият и вторият ответник използват интереса към личността на жалбоподателя, за да противопоставят на твърденията за антисемитизъм твърденията за антибългаризъм, като по този начин по един косвен начин, но очевиден, насаждат омраза у хората с българска етническа принадлежност срещу всички евреи, което се виждало от коментарите по публикациите. Сочи, че към момента на подаване на жалбата пред КЗД, въпреки изминалите над три месеца от процесните събития, речта на омразата към евреите е публично достъпна в профилите на ПП „В.“ и К. К. във Ф. и те бездействат да модулират съдържанието им.

В Комисията за защита от дискриминация с разпореждане № 939/01.12.2023 г. на председателя на КЗД е образувана преписка № 287/2023 г. за дискриминация, извършена под формата на „тормоз“ по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр., по признак „етническа принадлежност“ по чл.4, ал.1, от ЗЗДискр., както и за „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на параграф 1, т.5 от ДР на ЗЗДискр., след което производството се е развило по реда на Глава четвърта, раздел I ЗЗДискр. В изпълнение на чл. 55 и сл. ЗЗДискр., КЗД е спазила предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изискала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството. В изпълнение на чл. 59, ал. 3 ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката материали. В съответствие със задълженията си Комисията е осигурила пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата в образуваното пред нея производство. Изготвено е заключение към него от докладчика по преписката, а съобразно чл. 60 - чл. 63 ЗЗДискр. е насрочено и са проведени повече от едно открити заседания за участие, в които страните са редовно призовани. На проведени пред КЗД открити заседания на 27.06.2024 г., 10.10.2024 г., 28.11.2024 г. и 30.01.2025 г. за изясняване на фактическата обстановка били обсъдени твърденията на страните в производството.

Въз основа на доказателствения материал по преписката и изложените от страните доводи, КЗД е приела за установено от фактическа и правна страна, че е установено безспорното съществуване на публикации и придружаващите ги изображения, видео клип и коментари, публикувани в социалната мрежа Ф. /М./. Във връзка с това, налична е публикация с дата 15.07.2023г., извършена на официалната профилна страница на Политическа партия „В.". Констатирано е наличието на публикация от дата 16.07.2023г., озаглавена „ЗАЩО ВИ МРАЗЯТ ТОЛКОВА С.“ отново поместена в профила на ПП „В.". Съставът на КЗД по служебен път е установил и съдържанието на посоченото, като изречено от К. Т. К. посредством официалната Интернет-страница на Народното събрание чрез видео-архива, където фигурира стенограма от заседание на четиридесет и девето Народно събрание, четвърто извънредно заседание, С., вторник, 18 юли 2023 г., открито в 13:04 ч. на 18/07/2023г. Установено е съществуването на публикация извършена на 20.07.2023г. на официалния Ф.-профил на ответната страна „Редно ли е да допускаме българоМРАЗЦИ в обществото ни?“, ведно с описания в жалбата колаж и връзката /линк/ към youtube страница с видео материал от същата дата. За съществуването и наличието на гореописаните изявления между страните не съществува спор. Същите са закрепени за целите на производството посредством изготвено вещественно доказателствено средство - компакт диск, изготвен от Главен специалист ИТ при КЗД и приобщен по пр. № 287/ 2023г. чрез Докладна записка с вх.№ 12-11-2286/ 12.12.2023г, на КЗД. Посочените материали са приобщени към преписката и неоспорени по реда на Административнопроцесуалния кодекс и допринасят за коректното им обсъждане от състава в настоящото производство. Колкото до съществуването на визирания в жалбата „Т.“ канал и съдържащата се в него публикация с колаж, същите не са оспорени, но съществуват определени пречки, които осуетяват преценката за съставамерност на дискриминация досежно това оплакване по причини, които КЗД излага по-нататък в Решението си. По отношение на фактическата обстановка, очертана съобразно с представените доказателства Съставът на КЗД е намерил, че по същество страните не спорят относно тяхното текстово съдържание, а разминаване има досежно значението, което страните в производството им придават. В този смисъл, индивидуализацията на страните в производството е от ключово значение. Ако това е по-лесно установимо по отношение на публикациите в социалната мрежа Ф., то с особен поглед Първи СПЗС обследва заявлението на ответните страни чрез техния процесуален представител, за липса на доказателства относно това чия е групата в „Т.“, кой е

публикувал този материал, кога е свален този колаж. За КЗД значението на този въпрос е важно от гледна точка даване на отговор и на неизвестните, свързани с пасивната легитимация по преписката на Д. Й. А. и З. К. К., от една страна, а във връзка с това и със задействане ключовия принцип при доказването в антидискриминационното производство - за разпределяне на доказателствената тежест. Авторството, съответно липсата на такова, има пряко отношение към основателността на жалбата, сезираща КЗД. Същото следва да бъде преценявано от Първи СПЗС, през призмата на съдържащите се в преписката данни и при отчитане на спорния характер на антидискриминационното производство, произтичащо пряко и непосредствено от и правото на защита по чл. 56 от Конституцията на Република България, както и служебното начало при събиране на доказателства установено в АПК. Докладчикът по разглежданата преписка е изготвил нарочно писмо до директора на главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към Министерство на вътрешните работи Република България, с което е поискано съдействие от ГДБОП-МВР, с оглед идентифициране на горепосочените лица като администратори на сочения в жалбата „Т.“ канал на ПП „В.“, каквото самостоятелно правомощие КЗД не — разполага. Със същото писмо е посочено, че в случай, че „Т.“ канала се администрира от други лица, идентифицирани от ГДБОП, то следва те да бъдат посочени от нейна страна, а при наличие на допълнителна информация във връзка със случая, тя да бъде предоставена на Първи СПЗС. В отговор е постъпило писмо с вх.№ 90-94-4/ 05.01.2024г. на КЗД, от Директора на дирекция „Киберпрестъпност“ при ГДБОП, с което той посочва, че руската компания „Т.“ предоставя анонимност на своите потребители и публично заявява, че ще си сътрудничи с правоохранителните органи само в краен случай. В условията за ползване на приложението, общодостъпни на конкретен интернет адрес, в т. 8.3 е упоменато, че ако Т. получи заповед от съда, която потвърждава, че техен потребител е терорист, те може да разкрият IP адреса, от който е достъпван профила и телефонен номер на потребителя на компетентните Органи. Сочи се, че до сега това не се е случвало все още, като в случай, че данните бъдат предоставени на правоохранителните органи, потребителят ще бъде упоменат в публичен Доклад публикуван на адрес конкретен интернет адрес. В същото писмо се сочи, че многократните опити на служители на дирекция „Киберпрестъпност“ при ГДБОП-МВР през годините за получаване информация за потребители използващи приложението за комуникация и техните запитвания са били оставяни без уважение и резултат, като без съдебна заповед е невъзможно отправянето на запитване до руската компания „Т.“, в което да се изиска предоставяне на информация за потребители използващи приложението за комуникация.

Предвид гореизложеното и в контекста на предмета на преписката, съставът споделя, че няма и не може да бъде установена презумпция за авторство на публикации в социалните мрежи когато определен профил е озаглавен с името на лицето, на което се дава вид, че принадлежи, което налага доказване на доказване на този факт във всеки отделен случай при условията на пълно и главно доказване. В конкретния случай част от оплакванията касаят действия и бездействия на физическите лица Д. Й. А. и З. К. К., в качеството им на администратори на обсъждания „Т.“ канал и се основават именно на това, че те са осъществили или са се въздържали от извършване на определено действие. Ето защо, доказването на авторство на това поведение в случая изисква установяване на факта, попадащ в обхвата на чл.9 от ЗЗДискр., а именно тези две лица в контекста на организацията на посочената група в приложението, е следвало да предприемат или да се въздържат от определени действия. За целта не е достатъчно простото твърдения в инициативния документи, че тези ответни страни са администратори. Това е така според КЗД, защото всички твърдения се трансформират във факти, когато те бъдат установени по надлежния ред - чрез всички допустими доказателствени средства. Такива, касаещи лицата Д. Й. А. и З. К. К.

и тяхната съпричастност към едно или друго твърдяно нарушение по 33Дискр., КЗД не успя да получи - дори и под формата на допълнителна информация, която да потвърди или да опровергае твърденията в жалбата. В този смисъл жалбоподателят по същество не е установил факт, поставящ началото на разпределяне доказателствената тежест по преписката по отношение на тях. Ето защо Първи СПЗС е счел, че тяхната отговорност, като субекти в антидискриминационното производство, не би могла да бъде ангажирана в конкретния случай. Също не би могло да се изведе по косвен път, че по причина, че лица посочени като П. П., С. Т., Д. Д., Д. Н. и други народни представители от ПП „В.“, участват в дискусиите на групата, те й придават статута на „официална“ такава, а оттам и ангажираща партията с помествани и споделяни публикации в групата. От фактическа страна, Първи специализиран постоянен заседателен състав в Решението си е изложил своите аргументи обуславящи невъзможността за обвързване на посочените в жалбата физически лица и групата, озаглавена „В.“ в мобилното приложение „Т.“, като е подкрепил тази своя позиция по ясен и логически последователен начин. Това съставът е извършил, вземайки предвид непристойното съдържание на представения колаж и акцентирайки върху принципната недопустимост чрез подобни изразни средства, в пълен разрез с принципа на равно третиране и толерантността да бъдат преследвани политически, икономически и др. цели, чрез които да се извършва уязвяване на личната чест и достойнство защитени по закон /и по Конституция/. Не по този начин според КЗД обаче стои въпросът относно авторството на визираните в жалбата публикации във Ф.. Оплакванията по-конкретно са насочени, от една страна срещу ПП „В.“, а от друга към К. Т. К., което кореспондира с представената информация, извлечена от съответните Ф.- профили. Във връзка с това следва да бъде посочено, че съгласно общодостъпния устав /Устава/ на тази политическа партия, чл. 4, ал.1, символите на ПП „В.“ са знак, печат и знаме. Общинските организации имат право да ги използват, добавяйки към тях задължително името на общината, в която са разположени. Знакът на ПП „В.“ представлява черен лъв, изправен на задните си крака. Под него със златни букви е изписано „В.“ съгласно чл.27, т. 4.5. Нещо повече, във връзка с групата „В.“ в Т., в която е разпространен колажа по първи пункт от оплакванията, самият жалбоподател в инициативния документ е описал, че изображението е идентично на това по устава, но се прави и признание на неизгодния за С. И. П. факт, че налице е разлика в цветовото оформление - докато партийният знак е черен лъв на бял фон, то логото в „Т.“ е бял лъв на черен фон. Съставът изтъква, че по същество, нито ответната страна К. К. в лично качество, нито същият в качеството му на председател и съответно представляващ партията, се е разграничил от гореописаните изявления, набиращи се на Ф. страниците, на които фигурира и знакът на ПП „В.“ /по начина, описан в Устава/, засягащи жалбоподателя С. И. П.. Посочва, че със становище с вх.№ 44-01-19/02.02.2024г. на КЗД процесуалният представител на ответните страни практически потвърждава обстоятелството, че определени политически действия и изявления са били предприемани като реакция от името на ПП „В.“ във връзка с определени обществени отношения, като адв. Р. е реферирала именно към официалната страница на партията във Ф., като средство за това. В случая липсва отричане публикуването на спорните за преписката публикации, като в становището не е адресирана и тази от страницата на К. К. посочена в инициативния документ. В съпоставка, тези отличителни знаци не присъстват в този им вид на извадките от групата в приложението „Т.“. В цитираното становище, всъщност оплакванията се коментират общо, като то инкорпорира законовите текстове на 33Дискр., но по същество съдържа общо обсъждане на отделните постове. Във връзка с това, на плоскостта на авторството на публикациите във Ф. по отношение на ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“ следва да бъде посочено, че Ф.-профилите, на които са публикувани материалите предмет на производството, за които се сочи, че принадлежат

на тези лица, са означени със символа „Удостоверен“. Акаунтите с такова означение за потвърждение са удостоверени и могат да бъдат абонати на М. Verified, бидейки на абонати прочути личности, или марки.

Съставът на КЗД е анализирал представените публикации и е извел изводи за нарушение на антидискриминационното законодателство по отношение на публикациите във Ф. и youtube.com. В производството пред КЗД, Първи специализиран постоянен заседателен състав е стигнал до еднозначен извод, че със своето поведение, изразяващо се в описаните действия и бездействия в Решението, ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“, представлявана от К. Т. К., са извършили тормоз по отношение на жалбоподателя по смисъл на чл.5 във вр. с парграф 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. КЗД е счела, че с гореописаните действия и бездействия, ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“, представлявана от К. Т. К., са извършили тормоз по отношение на жалбоподателя по смисъла на чл. 5 във връзка с пар. 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. Този извод се основава на факта на публикуването на изявления във Ф. профилите на тези субекти, ответни страни. Публикациите съставляват външен израз на субективните представи на автора, като представят жалбоподателя С. И. П. във връзка с етническия му произход, по един негативен начин, провокиращ полемични прояви с негативна конотация в социалната медия. Отделно от това, но не и изолирано, следва да бъдат открити обективизираните във Ф. и Ю. коментари свързани с всяка една от установените в производството публикации и за крило в преписката липсват данни да са били ограничавани или редуцирани по някакъв начин от титулярите на съответните профили, бидейки известни лица с въздействие в политическия живот в Република България, за което засвидетелства количеството и характера на коментарите.

Според КЗД описаните по-горе действия и бездействия ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“, представлявана от К. Т. К. извършват /визираните публикации обективно са налични във Ф. и към днешната дата/ тормоз спрямо жалбоподателя по смисъла на чл. 5 във връзка с параграф 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. Коментарите към тях атестират за създадена среда на тормоз, която партия В. и нейният председател К. К. - с предоставяне на „стените“ си във Ф. и с бездействието си да ги премахнат - подпомагат. Допускането и поддържането на изявленията, с които се внушава, че предвид еврейския Си произход, жалбоподателят защитава антибългарски позиции, създава за него враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда, тъй като той живее и работи именно в Република България, където на ежедневна база общува и сътрудничи с български граждани, част от които също имат профили в социалната мрежа, като се изявяват и информират от нея. Във връзка с това, на основание чл. 8 ЗЗДискр, лицата съзнателно подпомогнали извършването на актове на дискриминация, носят отговорност по ЗЗДискр., като същевременно, както бе посочено по-горе, ПП „В.“ и К. Т. К. в лично качество, макар и да асимилират естеството на коментарите, обективно не са предприели адекватни действия с цел отстраняване на крайните антисемитски коментари от профилите си във Ф.. По преписката не са представени и доказателства за това, че използвайки профилите за целите на обществено-политическа дейност, тези две страни всъщност са прилагали филтри и съответно и своевременно са премахваели процесиите коментари. С оглед на това, съставът е изградил обосновано заключение, че непредприемането на адекватни действия от такъв характер се намира с наличието на коментари, правещи публично достояние агресивни и дискриминационни настроения, които принципно са преодолими, стига към тях да бъде подходено с подобаващата историческа чувствителност и поглед към процеси от обществено значение, за чието разрастване има потенциал.

Публичните страници и профили в социалната мрежа „Ф.“, респ. в youtube.com на К. Т. К. и ПП „В.“, в които те публикуват ежедневно и имат хиляди последователи, правят възможна публичността на тези коментари. За всеки един коментар отговорността се носи от лицето, което

го е направило, но фактът че те са направени именно на „стената“ във Ф. профилите на тези ответни страни, които не са предприели съответни действия по възпиране или премахване, всъщност макар и бездействие по своя характер, представлява израз на конклюдентно съгласие и търпимост към дискусии с дискриминационен характер и разразяването им. Ето защо, съставът намерил, че точно тези два от пасивно легитимираните субекти - К. Т. К. и ПП „В.“, представлявана от К. Т. К. е следвало да предприемат определени необходими и подходящи действия, имайки контрол и отговорност за съдържанието на страниците на техните профили в социалните мрежи, с оглед възпиране насаждането на реч на омразата. Вместо това, допускайки такъв тип „обмен на мисли“, в случая се е стигнало до мултиплициране въздействието върху аудиторията.

КЗД е приела, че със своето поведение, изразяващо се в гореописаните действия и бездействия, ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“ представлявана от К. Т. К., са предизвикали създаването на среда, в която е налице нагнетяване на враждебност, отхвърляне и омраза към С. И. П., в която посредством размяна на коментари се разраства неприязън към лица с еврейска етническа принадлежност, какъвто е жалбоподателят. Като политици и политическа партия ответниците имат специални задължения и отговорности по отношение на речта на омразата. Тези свои отговорности обаче К. и В. пренебрегват, като умишлено оставят коментари, съдържащи реч на омразата, на „стените“ на своите профили и страници в социалните мрежи. Заявеният признак „етническа принадлежност“ е защитен, както от чл. 6, ал. 2 на Конституцията на Република България, така и от чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр. в конкретния случай, предвид общественоизвестния факт, че жалбоподателят е еврейин, ценен по реда на АПК. За това, че признакът е наличен засвидетелства биографията на жалбоподателя, която е публично достояние в Интернет, а и от друга страна между страните в производството не съществува никакъв спор относно посочения признак. С оглед на изложеното, съставът приел за установено, че с конкретно изброените публикации в официалния профил във „Ф.“, както и с липсата на филтриране на коментарите към тях, К. Т. К. и ПП „В.“, представлявана от К. Т. К., са осъществили нарушение на ЗЗДискр. под формата на „тормоз“ по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗЗДискр. по признак „етническа принадлежност“.

Съгласно чл. 47, т. 2 от ЗЗДискр., Комисия за защита от дискриминация постановява предотвратяване и преустановяване на нарушението и възстановяване на първоначалното положение. Подходяща мярка за постигането на тази цел е изтриване, скриване или докладване на крайните антисемитски коментари, за да не могат да създават и поддържат среда на призоваване към омраза и насилие срещу евреите. Това следва да бъде сторено, както във Ф. и YouTube профила на К. Т. К., така и на във „Ф.“ на ПП „В.“, като обхване всички публикации, предмет на решението /или тези от тях, които са налични в него към датата на произнасяне на настоящото решение/. Необходимо е и извършването на филтър върху направените към тях публикации и премахване на тези от тях, които са дискриминационни и възплащават слово на омраза. Комисията намира, че с оглед изпълнението на основната цел по чл. 2, т. 2 от ЗЗДискр. да осигури ефективна защита срещу дискриминация и на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. е необходимо да постанови, двете ответни страни да предприемат горепосочените действия с цел премахване от техните „Ф.“ и YouTube профили на процесите публикации, с оглед избягване и недопускане наличието на публикации, е които се формират негативни обществени нагласи и предразсъдъци към жалбоподателя, като представител на еврейската етническа общност, живеещ на територията на Република България. Необходимо е на ответната страна да се укаже и да не свързва защитената характеристика на С. И. П. етническа принадлежност с цел стереотипизирането му, насаждане на омраза към него или осъществяване коя да е от формите на дискриминация предвидени в

действащата уредба. На основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. за предотвратяване на бъдещи подобни нарушения е необходимо към ответните страни К. Т. К. и ПП „В.“ да бъде отправена препоръка-занапред да се въздържат от изявления по адрес на С. И. П., представляващи „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“ и при администриране на групи в социалните мрежи, да създадат и следват базови стандарти с цел недопускане реч па омраза срещу евреите.

Гореизложените съображения са мотивирали КЗД да постанови решение, с което:

I. Установява по отношение на С. И. П., че чрез две публикации /от 15.07.2023г. и 16.07.2023г./, налични на официалния „Ф.“ профил на ПП „В.“, представлявана от Председателя К. К. и липсата на филтриране на коментарите към тях, имащи за цел или резултат достойнството и създаване на враждебна, принизяваща, унизителна, обидна и застрашителна среда, К. К. е осъществил нарушение на ЗЗДискр. под формата на „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на §1, т.5 от ЗЗДискр.;

II. Установява по отношение на С. И. П., че чрез индивидуално установената в рамките на производството публикация, налична на официалния „Ф.“ профил на К. Т. К. /от 20.07.2023г./, както и публикацията в YouTube профила му /от същата дата/ и липсата на филтриране на коментарите към тях, имащи за цел или резултат накърняване достойнството и създаване на враждебна, принизяваща, унизителна, обидна и застрашителна среда, К. К. е осъществил нарушение на ЗЗДискр. под формата на „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на § 1, т.5 от ЗЗДискр.; III. Дава задължително предписание на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. на ПП „В.“ представлявана от Председателя К. Т. К. да премахне от нейния „Ф.“ профил горепосочените в настоящото решение две публикации /или тези от тях, които са налични в него към датата на произнасянето му/, както и премахване на направените към тях коментари, които са дискриминационни и въплъщават слово на омраза към С. И. П.;

IV. дава задължително предписание на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. на К. Т. К. да премахне от неговите „Ф.“ и YouTube профили горепосочените в настоящото решение две публикации /или тези от тях, които са налични в него към датата на произнасянето му/, както и премахване на направените към тях коментари, които са дискриминационни и въплъщават слово на омраза към С. И. П.;

V. Дава препоръка на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. на ПП „В.“ и К. Т. К. - занапред да се въздържат от изявления по адрес на С. И. П., представляващи „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“, както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на § 1, т.5 от ЗЗДискр.; VI. Определя, на основание чл.67, ал.2 от ЗЗДискр. в едномесечен срок, в който адресатите на принудителните административни мерки от настоящото решение, да предприемат мерки за изпълнението им и писмено да уведоми Комисията за защита от дискриминация; VII. Установява по отношение на С. И. П., че всички ответни страни /в т.ч. Д. А. и З. К. - администратори на групата на „В.“ в „Т.“/ не са осъществили нарушения на ЗЗДискр. под формата на „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на §1, т.5 от ЗЗДискр. чрез бездействия свързани с публикуването на 12.07.2023г. на колаж с антисемитско съдържание и допускане неговото разпространение и отхвърля жалба с вх. №44-00-4154 /28.11.2023г. на КЗД в този й част като недоказана.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, провери изцяло

законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл. 146 от АПК, намира следното: Предмет на обжалване е Решение на Комисията за защита от дискриминация № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г. в неговата цялост.

Жалбите са подадена в законово установения срок и от надлежни страни - страни, участвали в административното производство, развило се пред КЗД, поради което счита същите за допустими. Разгледани по същество, жалбите се явяват неоснователни.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 47 ЗЗДискр., с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В съответствие с чл. 48, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр., решаващият състав на КЗД е определен с разпореждане на председателя № 939/01.12.2023 г. Спазена е и установената форма - решението е писмено и съдържа наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му; диспозитивна част, както и указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - чл. 66 ЗЗДскр.

При постановяване на решението на КЗД не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които обезпечават валидността и законосъобразността на решението. Комисията е изпълнила регламентираната в закона процедура, като е осигурила упражняването на правото на защита на страните. Органът е спазил формулираното в чл. 9 ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация, а именно страната която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи *prima facie* (убедителен на пръв поглед) извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Извършена е процедура по проучване по смисъла на чл. 55 ЗЗДскр. Фактическата обстановка е правилно изяснена от административния орган. КЗД е събрала всички необходими и относими към случая доказателства, като е обезпечила и правото на защита на страните. Спазени са изискванията на чл. 36, ал. 3 АПК за проверка и преценка на доказателствата, а в изпълнение на чл. 35 от кодекса са обсъдени обясненията и възраженията на страните.

Обжалваното решение е издадено при спазване на материалния закон и е в съответствие с целта на закона. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, *етническа принадлежност*, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По определението на чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр. пряка дискриминация съставлява всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. С текста на сочената разпоредба се забранява прякото или непряко ограничаване на законните права или интереси на лицата на основание изброените критерии. Изрично в разпоредбата на чл. 5 ЗЗДискр. се предвижда също така, че тормозът на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от закона се смята за дискриминация. Съгласно легалното определение на понятието „тормоз“, съдържащо се в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. това е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. В

миналото тормозът е разглеждан като специфична форма на дискриминация. Определянето му като специфична форма на дискриминация е извършено с цел изтъкване на тази особено вредна форма на дискриминация. За доказването на наличие на тормоз не е необходим случай на сравнение. Забраната за тормоз е абсолютна – законът не допуска оправдаване на тормоза посредством законна цел и съразмерност. Нежеланото поведение следва да е въз основа на защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. и да е имало за цел или да е постигнало като резултат накърняване достойнството на лицето чрез създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

За да е налице проява на дискриминация под формата на тормоз по смисъла на закона следва да са налице всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, а именно: 1/ изпълнително деяние - действие или бездействие, на определено лице спрямо друго лице; 2/ защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.; 3/ цел или резултат – накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда и 4/ причинно-следствена връзка между тях. Едно деяние следва да се квалифицира като дискриминационно, когато лицето, което твърди че е жертва, докаже *prima facie* дискриминация, а лицето, за което се твърди, че дискриминира, не успее да опровергае този извод. Следва да се има предвид, че за да е осъществен съставът на „тормоз“, както законът го урежда – чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., не е необходимо деецът да е целял да тормози, достатъчно е само резултатът да е такъв – т.е поведението, основано на някой от защитените признаци, да е нежелано от субекта и да е възприемано от последния като накърняващо достойнството му и създаващо враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашаваща среда.

По отношение на жалбата, подадена от С. И. П., настоящият състав счита, че тежестта на доказване в производството за защита от дискриминация е върху страната, станала жертва на дискриминация. Тя трябва да докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация. Съдът счита, че не е доказано от страна на жалбоподателя, че именно ответниците - Д. А. и З. К. са лица, администратори на групата на „В.“ в Т., с оглед на което да се приеме, че като такива са извършили соченото от жалбоподателя нарушение на антидискриминационното законодателство. Не е достатъчно твърденията на жалбоподателя да почиват на предположения, че конкретни лица са администратори, а следва да бъдат доказани тези твърдения/предположения. Противното би означавало да се обявява за нарушител на антидискриминационното законодателство всяко лице, което бива посочено от друго на база негови предположения и/или твърдения. Авторството при извършване на дискриминационни действия не следва да се предполага, а да се докаже със всички разрешени от закона средства. В случая в тежест на жалбоподателя е доказването, че именно сочените от него лица са извършили конкретните правонарушения. Такива доказателства не са били представени в хода на производството пред КЗД от страна на жалбоподателя. Налице са само предположения. КЗД по служебен път е поискала съдействие от ГДБОП-МВР с оглед идентифициране на лицата ПП „В.“, представлявана от К. К., К. Т. К., Д. Й. А. и З. К. К., като администратори на „Т.“ канал на ПП „В.“, респ. информация кои са администраторите на канала. Получената информация от ГДБОП-МВР, дирекция Киберсигурност не доказва, че посочените по-горе лица са администратори на групата. Нещо повече, дадена е информация, че компанията „Т.“ предоставя анонимност на своите потребители и публично заявява, че ще си сътрудничи с правоохранителните органи само в краен случай. Компанията посочва, че при получаване на заповед от съда, в която се потвърждава, че техен потребител е терорист, би могло да се разкрие IP адреса, от който е достъпван профила и телефонния номер на потребителя. Следва да се има предвид, че производството пред КЗД не е наказателно, още по-малко за тероризъм, предвид което опитите да се получи каквата и да било

информация за администраторите на Т. канал са безуспешни. Оттук и недоказано остава авторството на соченото нарушение. С оглед на това, правилно КЗД е отхвърлила жалбата с вх. № 44-00-4154/28.11.2023г. в частта, касаеща публикации поместени в Т., поради невъзможността да установи авторството на нарушителя/лите. Предвид това жалбата се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на жалбата, подадена К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“ в частта, касаеща т. I, т. II, т. III, т. IV и т. VI, настоящият състав счита, че преценката дали дадено поведение е годно да доведе до накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда, следва да се извършва в зависимост от съвкупност от обективни критерии, дефинирани от конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. Към тези критерии без съмнение спадат естеството на използваните изрази, изображения и начинът на тяхното поднасяне, контекстът, в който са били изказани, общественото положение на техния автор и това на адресата/адресатите им. Публикациите във Ф. и youtube.com са достигнали до огромен брой потребители, харесани са от хиляди такива и са налични множество коментари, подкрепящи публикациите. Това безспорно е довело до накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда към С. П., предвид това, че същият е публична и разпознаваема личност. Следва да се вземе под внимание и поведението на ПП „В.“, представлявано от К. К. и това на К. К. като обикновено физическо лице – липсва разграничаването им от публикациите, което настоящият състав тълкува като припознаване и подкрепа от страна на ПП „В.“ и К. К. към публикациите. Освен това, К. К. е публична личност, а ПП „В.“ от своя страна са парламентарно представена политическа партия и като такива имат възможността да влияят върху неопределен брой души и с действията си да насочват към подражание на определено поведение, в случая дискриминационно, враждебно, унижително спрямо жалбоподателя. Съставът на КЗД е установил фактите и правилно е стигнал до извод за нарушение на антидискриминационното законодателство, като е издал законосъобразен и мотивиран акт. Изрично правомощие на КЗД, регламентирано в чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр., е да дава задължителни предписания по спазването на закона. Волеизявлението на органа има властнически характер, тъй като е с обвързващо действие по отношение на жалбоподателя, поради което за разлика от препоръките по т. 6 от същия член подлежи на съдебно обжалване. Съдът приема, че дадените задължителни предписания са законосъобразни, тъй като те съответстват на установените факти и на материалния закон и са насочени към постигане на целта му. В този смисъл жалбата, подадена от К. К., в качеството му на физическо лице и ПП „В.“, представлявана от К. К., в качеството му на председател се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена

По отношение на жалбата, подадена К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“ в частта, касаеща т. V, настоящият състав счита, че дадената препоръка в т. V от диспозитива на обжалваното решение - ПП „В.“ и К. Т. К. занапред да се въздържат от изявления по адрес на С. И. П., представляващи „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“, както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на § 1, т. 5 от ЗЗДискр., няма белезите на индивидуален административен акт. С нея не се упражняват властнически правомощия за едностранно, независимо от волята на адресата установяване на дадено правно положение. С нея не се създават права или задължения за адресата, нито се засягат негови права, свободи или законни интереси, поради което за разлика от предписанията по чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр., дадената от КЗД препоръка не подлежи на съдебно обжалване. В тази част жалбата следва да се остави без разглеждане.

Изложеното мотивира съда да отхвърли и двете жалбите като неоснователни и недоакзани.

При този изход на спора, и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ /в редакцията в бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021г., действаща до 30.09.2025г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, поради което С. И. П. и К. Т. К. следват да заплатят на КЗД сумата от 100 лева, разпределена по-равно, в качеството им на податели на жалбите.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5-то АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ /в редакцията в бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021г., действаща до 30.09.2025г./, Административен съд София – град, II о., 48-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от С. И. П. от [населено място] срещу Решение на Комисията за защита от дискриминация № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г. на КЗД, в т. VII от диспозитива на същото, с която се отхвърля жалбата на С. П. срещу всички ответници и се установява, че не са осъществили нарушение на 33Дискр. „тормоз“ на основата на „етническа принадлежност“ по чл.4, ал.1 от Закона, както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на §1, т.5 от 33Дискр. чрез бездействия, свързани с публикуване на 12.07.2023г. на колаж с антисемитско съдържание и допускане на неговото разпространение

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“, чрез адвокат Ц. Р. срещу същото Решение № 124/25.03.2025г. на КЗД в частта, с която е уважена жалбата на С. П. срещу К. К. в качеството му на физическо лице и в качеството му на представляващ ПП „В.“, а именно точки I, т. II, т. III, т. IV и т. VI от диспозитива на Решение № 124/25.03.2025г. по преписка №287/2023г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата, подадена от К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“, чрез адвокат Ц. Р. срещу същото Решение № 124/25.03.2025г. на КЗД в частта в т. V от диспозитива на решението, в която се дава препоръка на основание чл. 47, т. 6 от 33Дискр. на ПП „В.“ и К. Т. К. - занапред да се въздържат от изявления по адрес на С. И. П., представляващи „тормоз“ на основата на признак „етническа принадлежност“, както и „подбуждане към дискриминация“ по смисъла на § 1, т.5 от 33Дискр. и **ПРЕКРАТЯВА** производството по адм. д. № 4556/2025г. по описа на АССГ в тази част.

ОСЪЖДА С. И. П. и К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“, да заплатят на Комисия за защита от дискриминация сумата в размер на 100 (сто) лева, разноси по делото, разпределена по равно между подателите на жалбите - С. И. П. и К. Т. К., в лично качество и в качеството му на председател на ПП „В.“.

Решението в частта, с която се оставя без разглеждане жалбата на К. Т. К., в лично качество и в качеството му на представляващ ПП „В.“ срещу т.V от Решение № 124/25.03.2025г. на Комисията за защита от дискриминация по преписка № 287/2023 г. е с характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд. В останалата част Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ